

Den “frie” aborts retorik

Af Peter Øhrstrøm

Den 23. maj 1973 vedtog Folketinget loven om den såkaldt fri abort. 40-årsdagen for loven om svangerskabsafbrydelse giver stof til alvorlig eftertanke. Uanset hvordan man vender og drejer det, står det fast at det officielle Danmark nu i fire årtier med loven har haft ansvar (eller i hvert fald medansvar) for at mennesker i tusindvis er blevet berøvet den ret som ellers forekommer at være den mest oplagte – retten til livet. Gennem forskellige former for retorik har man forsøgt at frigøre sig fra den frie aborts etiske udfordring med en alvorlig nedvurdering af menneskelivet i dets første faser til følge.

I 1973 opfattede man generelt provokeret abort som en nødløsning som man i princippet fra politikernes side helst ikke ville at kvinderne gjorde brug af, selv om man altså nu valgte at give dem betingelsesløs mulighed for det. Siden har retorikken ændret sig, således at politikerne nu kun sjældent tænker på provokeret abort som et etisk problem. I abort-retorikken fremhæver man efterhånden næsten udelukkende den enkeltes selvbestemmelsesret. Ideen om denne ret (autonomien) er for alvor slået an i det moderne Danmark. Superliberalismen er en meget afgørende ideologi for mange. Det gælder også i forhold til synet på provokeret abort. Fx opfatter man hos Liberal Alliance tilsyneladende den fri abort som en frihedsret som følger af den liberale trosbekendelse. Derfor ser man ikke nogen grund til at gøre noget ekstra for at skabe alternative muligheder for de gravide kvinder som har svært ved at klare at tage sig af barnet og derfor overvejer abort. Det fremgår med al ønskelig tydelighed af nogle udtalelser som partiets ordfører på området har bragt, her gengivet fra TV2's hjemmeside:

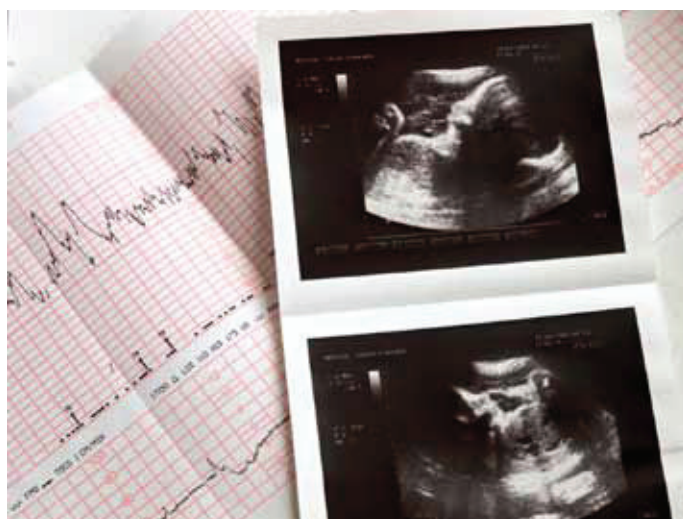
Simon Emil Ammitzbøll fra Liberal Alliance har skabt voldsom debat med en række kontroversielle udtalelser i et nyt tv-program. Da politikeren diskuterer med kontanthjælpsmodtageren Mette Hansen om man bør få børn når man er på offentlig forsørgelse, siger han: »Det er jo også et valg at få tre børn med tre forskellige mænd. Vi har jo fri abort i det her land.« Da den 35-årige kontanthjælpsmodtager svarer at hun er imod abort, lyder svaret: »Men det synes jeg også er ok hvis jeg ikke skal finansiere dit liv.« <http://nyhederne.tv2.dk/article.php/id-56115594:ammitzb%C3%B8ll-forsvarer-abortudtalelser.html>

Denne form for betoning af den enkeltes selvbestemmelse på bekostning af ansvaret for at værne om medmenneskets liv

er etisk set dybt problematisk. Man kan hævde at det her slet ikke drejer sig om en ægte og velbegrunnet frihedsret, men derimod om en karikatur på den ægte frihed! Der er jo tale om en “frihed” til handlinger som koster menneskeliv!

Loven om såkaldt fri abort har trods alt enkelte gange siden 1973 været kritiseret på en måde der førte til lovændringer. Sidst i 1990'erne, efter at nogle sønderjyske jordemødre ikke ville være med til at foretage sene aborter på levedygtige fostre, lykkedes det fx Kristendemokraterne (som dengang hed Kristeligt Folkeparti) at få rejst sagen i Folketinget. Det førte til en lovændring som indebærer at provokeret abort på levedygtige fostre kun må finde sted på medicinsk indikation. Det bør også nævnes at Folketinget et par år senere vedtog en aborthandlingsplan som helt klart tog udgangspunkt i at abort er et etisk problem. Man kan også nævne at Folketinget

for godt 10 siden efter anbefaling fra Det Ethiske Råd afviste tanken om "fri fosterreduktion", hvilket så også førte til en justering af loven.

I de seneste år har ingen af de partier der nu er repræsenteret i Folketinget, interesseret sig noget videre for de principielle etiske problemer som knytter sig til provokeret abort. I betragtning af at der nu gennem flere år har været tale om mere end 15.000 provokerede aborter om året, er det i sig selv skræmmende. I hvilken anden sammenhæng ville man være villig til at ignorere et tab af i gennemsnit mere end 40 menneskeliv om dagen? Eneste mulige forklaring må være at disse fostre ikke anses for rigtige menneskeliv. Man skal ikke vide meget om fostre for at indse at den betragtning er helt forkert. Derfor er der al mulig grund til at danske politikere – og det danske samfund som helhed – besinder sig og indser dette gigantiske etiske problems alvor. ■

Presset til abort af kommunen

TV-Avisens 21 SØNDAG har d. 25/11 2012 dokumenteret at flere kommuner forsøger at påvirke eller direkte presse enlige gravide kvinder til at vælge provokeret abort. Ofte sker det med trussel om at kommunen vil fjerne barnet hvis det ikke aborteres.

Der berettes bl.a. om 21-årige Simone Jørgensen, en af de kvinder som har oplevet problematikken. Hun har allerede ét barn, og i september 2010 bliver hun så gravid igen, hvilket fører til et pres fra kommunens sagsbehandler. Simone Jørgensen siger til 21 SØNDAG: »Jeg får at vide af sagsbehandleren at hvis jeg vil beholde min datter som jeg har i forvejen, så skal jeg få foretaget en abort.« – Det fortælles videre i tv-indslaget at flere advokater landet over kan berette om lignende episoder i de sociale forvaltninger.

Det er klart at en sådan praksis fra de sociale myndigheders side er helt utilstodelig. Det bør aldrig være en kommunes opgave at påvirke eller presse en gravid kvinde til at vælge abort. Tværtimod bør de sociale myndigheder gøre deres yderste for at det bliver realistisk for kvinden at få barnet. ■

Reference:

<http://www.dr.dk/Nyheder/Indland/2012/11/25/143942.htm>

Provokeret abort i Tyskland

Abortlovgivningerne er ret så forskellige i Europa. Fra et dansk perspektiv er det bemærkelsesværdigt at der i vort naboland mod syd er en ganske anden og mere restriktiv lovgivning på området. I Tyskland bygger loven helt klart på at provokeret abort principielt er en ulykkelig og uønsket udgang på en graviditet. I den forstand er loven på det ufødte livs side. Det betyder ikke at det er umuligt at få en provokeret abort i Tyskland, men det indebærer at en anmodning om provokeret abort kun må modtages af lægen hvis kvinden først har været gennem et rådgivningsforløb som orienterer og rådgiver om mulighederne for at få hjælp til at få barnet. Der kan næppe være tvivl om at det relativt lave aborttal i Tyskland hænger sammen med denne bestemmelse om obligatorisk rådgivning. Abort-frekvensen Tyskland er kun ca. 2/3 af den danske. Hvis den tyske ordning blev gennemført i Danmark, måtte man altså forvente at det ville kunne redde 5000 af de over 15.000 aborter om året.

Den 1. februar 2011 behandlede Folketinget et forslag om at indføre obligatorisk rådgivning af abortsøgende i Danmark. Desværre valgte et stort flertal at afvise forslaget. ■

Reference:

<http://www.ft.dk/samling/20101/beslutningsforslag/b45/beh1/forhandling.htm?startItem=#alleindlaeg>

Skabelsestro

Den *fornuftige* forklaring på livets opståen.
Liv kræver information (DNA).
Information kræver intelligens-input (skabelse).
Ingenting opstår af ingenting – undtagen lommeuld ...